

4. nedeľa C

*Láska vie všetko zniesť, všetko verí,
všetko dúfa, všetko pretrpí.
Láska nikdy nezanikne. (1 Kor 13,7.8)*

Prvé čítanie

Jeremiáš 1,4-5.17-19

Za dní kráľa Joziáša Pán prehovoril ku mne takto: "Poznal som ťa skôr, ako som ťa utvoril v matkinom lone; a skôr; ako si vyšiel z neho, som ťa posvätil; ustanovil som ťa za proroka národom.

Prepáš si teda bedrá, vstaň a hovor im všetko, čo ti prikážem. Netras sa pred ich tvárou, aby som ťa nezbavil odvahy pred nimi.

Ja ťa dnes urobím opevneným mestom, železným stĺpom, bronzovým múrom proti celej ríši, proti kráľom Judska a jeho kniežatám, proti jeho kňazom a ľudu krajiny.

Budú proti tebe bojovať, no nepremôžu ťa, lebo ja budem s tebou, hovorí Pán, a ja ťa vyslobodím."

Druhé čítanie

1. list Korintánom 13,4-13

Bratia a sestry, láska je trpezlivá, láska je dobrotivá; nezávidí, nechváli sa, nevypína sa, nie je dotieravá, nie je sebecká, nerozčuľuje sa a nemyslí na utrpené zlo; neteší sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy. Všetko vie zniesť, všetko verí, všetko dúfa, všetko pretrpí.

Láska nikdy nezanikne. Proroctvá sa pominú, dar jazykov prestane, poznanie zapadne. Lebo poznávame len čiastočne a prorokujeme nedokonale. Ale keď príde to dokonalé, zanikne, čo je len čiastočné.

Keď som bol dieťa, hovoril som ako dieťa, zmýšľal som ako dieťa uvažoval som ako dieťa. Ale keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby. Teraz všetko vidíme len ako v zrkadle, ako záhadné no potom z tváre do tváre. Teraz poznávam len čiastočne, ale raz budem poznávať dokonale, podobne, ako som ja poznaný.

A tak teraz zostáva viera, nádej a láska, tieto tri, no najväčšia z nich je láska.

Evanjelium

Lukáš 4,21-30

Ježiš v nazaretskej synagóge začal hovoriť: "Dnes sa splnili slová Písma, ktoré ste práve počuli."

Všetci mu prisviedčali a divili sa milým slovám, ktoré vychádzali z jeho úst. A hovorili: "Či to nie je syn Jozefov?"

On im odpovedal: "Akiste mi pripomeniete príslovie: 'Lekár, lieč seba samého.' Počuli sme o veľkých udalostiach v Kafarnaume; urob niečo podobné aj tu, vo svojej otcine."

A dodal: "Veru, hovorím vám, ani jeden prorok nie je vítaný vo svojej otcine. Ale vravím vám pravdu: mnoho vdov bolo v Izraeli za Eliášových čias, keď sa zavrelo nebo na tri roky a šesť mesiacov a po celej zemi nastal veľký hlad. Ale ani k jednej z nich nebol poslaný Eliáš, iba k onej vdove do sidonskej Sarepty. A mnoho malomocných bolo v Izraeli za proroka Elizea, ale ani jeden z nich nebol očistený, iba Náman zo Sýrie."

Keď to počuli, všetci v synagóge sa rozzúrili. Vstali, hnali ho von z mesta a vyviedli ho až na kraj vrchu, na ktorom bolo postavené ich mesto, a odtiaľ ho chceli zhodiť. No on prešiel pomedzi nich a odišiel.

Na zamyslenie

Hymnus na lásku vnímame ako nadpozemský spev. Zvádza nás k tomu, aby sme si predstavili raj ako svet bez utrpenia, svet večnej oslavy. Na druhej strane sa nám to zdá ako výsmech: Kde na svete môžeme zažiť takto vyjadrenú božskú lásku? Toto čítanie z 1. listu Korintňanom, nás však nechce vysmiať. V súvislosti s prvým čítaním a evanjeliom je nám veľkosť kresťanského života jasnejšia: v Ježišovi Kristovi sa túžobne očakávajúca budúcnosť naplnená láskou uskutočnila už "dnes". Spása sa priblížila. A zároveň aj my prežívame, tak ako Kristus, cestu plnú námahy, ťažkostí, neúspechov a odmietania.

"Dnes sa splnilo toto Písmo, ktoré ste práve počuli." (Lk 4,21) To, že Ježiš nezodpovedá predstave ľudí, ktorí ho počúvajú, to, že vzťahuje na seba čítanie z Písma a plný presvedčenia a práva, zaberá pozíciu, ktorá podľa ich mienky, mu nepatrí. Toto všetko vyvoláva v týchto ľuďoch zlosť. Keď sa nenapĺňajú naše očakávania, tak potom sa nadšenie veľmi rýchlo môže premeniť na nenávisť. "Dnes sa splnilo toto Písmo, ktoré ste práve počuli." – Môže tieto slová vysloviť len Ježiš ako Boží Syn? Nemôže slovo z Písma vzťahovať na seba každý z nás? Tak, ako o tom hovorí prorok Izaiáš, že vďaka dobrým skutkom bude tu, na zemi vládnuť Božie kráľovstvo? Každý z nás má určité poslanie a určité dary, ktoré nemajú slúžiť len pre náš vlastný účel, ale tiež pre dobro iných. Čo je mojou úlohou, ktorú Boh zveril len mne, môj osobný prínos pre to, aby sa láska stala opäť trochu viac skutočnosťou?

Tak ako Ježiš a mnohí proroci pred ním, ale aj mnohí z nás, prežijeme odmietnutie a nepochopenie od druhých za to, že sme ich sklamali, že sme nenaplnili ich očakávania alebo sme na základe nášho konania a nášho postoja boli možno zrkadlom ich zlyhania. Keďže musíme rátať s prekážkami, potrebujeme Jeremiášovu odvahu spojenú s láskou v slove a v čine, ako nášho sprievodcu na cestu. Ako môžeme i napriek prekážkam, presadiť pre nás správne a dôležité poznanie? Odkiaľ máme čerpať silu, keď musíme plávať proti prúdu? Kresťanstvo má svoj živý význam aj dnes, keď sa ľudia pokúšajú odvážne a s láskou prijímať každodennú núdzu. Zostáva potom aj prisľúbením, ktoré môže a je napĺňané len Bohom. Skúsenosť dokonalej lásky, tu na zemi, zostane nenaplnená. Napriek tomu bez snaženia a túžby po nej nie je možná skutočná kresťanská existencia. Hoci by sme mali všetko, čo nám Boh daroval, ale chýbalo by nám to najcennejšie – srdce, ktoré chce milovať a chce byť milované – náš život by bol studený a prázdny. Všetky dary Sv. Ducha chcú byť touto láskou preniknuté. Bez lásky by bolo každé slovo prázdne, všetka sila viery a každý zázrak by boli bez zmyslu. Láska nikdy nezanikne!